

naar man forlanger, at Udvalget skal give de nødvendige Oplysninger, er det ingen Grund at anføre, naar man vil afvise denne Begjæring, at man kan stemme imod. Udvalget, som er valgt af Thinget, er temmelig hensynsløst, naar det svarer, at man kan stemme imod, naar man siger til det, om det ikke vil behage at give nogle flere Oplysninger. Det er aldeles eiendommeligt for den ærede Ordfører at afvise slige Bemærkninger paa den Maade. Jeg har aldrig før hørt, at nogen Ordfører har sagt til et af Thingets Medlemmer: Er Du ikke tilfreds med de Oplysninger, vi have givet, kan Du stemme imod. Udvalg pleie at vælges for at oplyse Thinget, som ikke har umiddelbar Udgang til alle Oplysninger angaaende den paagjældende Sag. (Ordføreren: Det ærede Medlem er ikke Thinget!) Ja, den ærede Ordfører er heller ikke Udvalget; altsaa gjælder det ikke ham alene, men naar jeg siger, at det er aldeles usædvanligt, tror jeg at finde Medhold hos Alle i Thinget undtagen hos den ærede Ordfører, der naturligvis antager, at naar kun han er tilfreds, kunne vi Andre sagtens nøie os dermed. Paa den Maade har jeg ikke før hørt Udvalgene blive opfattede; men der er jo saa meget Nyt, som kommer frem her, skjøndt man siger, at der er intet Nyt under Solen, og fordi jeg ikke kjender noget Saadant, kan det jo gjerne være forekommet før. — Jeg skal isørigt bemærke, at det, der gjør denne Sag noget taaleligere for mig end lignende Bevillinger ved tidligere Leiligheder, er det, at man dog ikke her har paaberaabt sig, at det var den europæiske Stilling, som gjorde, at man nu hurtigst mulig maatte sætte os i Stand til at være saaledes rustede, at vi kunde vælge vort Parti, eller hvilke andre saadanne Ytringer der ere fremkomne ved tidligere Leiligheder. Sagen stiller sig nu for mig som en materiel Formyelse, som en ganske almindelig Forholdsregel, der ikke kan have den politiske Betænkelse, som en saadan Sag ellers kan have, naar den fra Regjeringens Side fremstilles under en anden Synsvinkel. Det forekommer mig imidlertid, at man her er gaaet noget stærkere frem, end jeg kan anse det for nødvendigt. Jeg kan nemlig slet ikke lægge nogen Vægt paa, at man siger, at vort Artilleri, naar vi faae denne Kanon, er jævnbyrdigt med andre Landes Artilleri. Ja, dersom det kunde blive jævnbyrdigt med de andre Magters, der stille sig imod os, var det en anden Sag; men hvad hjælper det, at vore faa Batterier ere jævnbyrdige med et tilsvarende Antal af en anden Magts Batterier, naar der foruden dem endnu staar et lige saa stort Antal ligeoverfor os? Da jeg altsaa ikke kan indse Nødvendigheden af, at den store Bevilling her gives paa een Gang, og da Udvalget ikke en Gang har villet give os Oplysning om, hvorvidt der ikke hos Regjeringen kunde have været bevirket en Formindskelse af det

hele Antal, skal jeg afholde mig fra at stemme i denne Sag.

M. Jensen (Aarhus Amts 3die Valgfreds): Jeg veed ikke, om det er som Svar paa det, jeg spurgte om i mit forrige Foredrag, at den ærede Ordfører har leveret mig tre Protokoller; men det er jo sandsynligt, at det er hans Mening; thi jeg ser, at der i disse Protokoller er Noget, som vedkommer den Sag, hvormom vi tale. Har den ærede Ordfører imidlertid hermed havt til Hensigt at ville give mig de Oplysninger, jeg før savnede, maa jeg tilstaa, at han meget overvurderer min Gvne. Dersom jeg i de Diebliske, vi endnu have tilbage, før Afstemningen skal foregaa, skulde kunne faae Noget ud af disse temmelig store Bøger, vilde det have været saa meget lettere for det Udvalg, der nu i tre Uger har arbeidet i Sagen, at have skrevet et Par oplysende Linier, som kunde have sparet mig at søge flere Oplysninger. I alt Fald forekommer det mig, at det vilde have været let i Betænkningen at anføre de Tal, som Ordføreren oplæste, som vistnok Alle ville indrømme mig, at det er meget vanskeligt at faae fat paa i et mundtligt Foredrag. Det var jo en 10—12 Talstørrelser med fire Tal i hver, og naar man hører dem saaledes oplæse, er det vanskeligt at danne sig nogen Mening derom; men det har ingen Vanskelighed at nedskrive dem til Overveielse i en Betænkning. Jeg skal blot anføre et eneste Sted af Betænkningen for at vise, at det ikke er aldeles uden Grund, at jeg tvivler om, at den i alle Henseender giver den Veiledning, som jeg kunde ønske. Det hedder: „Feltstytskommissionen slutter sin Indberetning af 31te Marts 1875 om Forsøgene med den Kruppiske Baglabefanon med „indtrængende at tilraade Artilleriet at indstille til Ministeriet“, at der allerede i Rigsdagssamlingen 1874—75 blev søgt Bevilling til Formyelse af hele Feltartilleriet med den Kruppiske Kanon.“ Naar denne Indberetning er skreven den 31te Marts 1875, kunde der jo fornuftigvis ikke i den nævnte Samling være Tale om at skaffe en Bevilling til nyt Feltartilleri. — Jeg maa slutte med meget at takke den ærede Ordfører for disse Protokoller, men jeg har virkelig ingen Brug for dem, hvorfor han kan afhente dem snarest mulig. Vil han derimod meddele mig nogle Oplysninger angaaende det Spørgsmaal, jeg før gjorde ham om Galvobatteriet, vil jeg være ham meget taknemmelig.

M. C. Christensen: Under denne Sags 1ste Behandling udtalte det ærede Medlem for Veile Amts 2den Valgfreds (Berg), at vi havde Sommeren for os; men jeg er af den Formening, at det vilde være langt heldigere, om vi havde en længere Ventetid for os. Efter hvad man hører er nemlig den største Anke, der reises imod det nye Styks, det store Tilbageflag, naar Skuddet